

Forfatter: Monrad, Ditlev Gothard

Titel: BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Monrad, Ditlev Gothard (1832-08-25)

Citation: Monrad, Ditlev Gothard: "BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Monrad, Ditlev Gothard (1832-08-25)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 434. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000107.pdf> (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Monrad, Ditlev Gothard, *Breve fra og til Hans Christian Ørsted,*

Til Samme.

Odense den 25de August 1832.

Højstærede Hr. Etatsraad!

Jeg føler en saadan Trang og Lyst til at skrive til Dem, at jeg ikke længer kan modstaae, og uagtet De maaskee vil undre Dem, saa haaber jeg dog, stolende paa Deres Godhed, at De let vil tilgive mig, at jeg foruleiliger Dem med Læsningen af disse Linier. Jeg blev desværre nødt til at forlade Deres Sommerforelæsninger formedelst Embedsstudiernes Fordringer. Allerede i Vinter virkede disse saa forstyrrende, at Resultatet ikke blev det, jeg ønskede, det nemlig, at jeg saa at sige kunde trykke Naturlovene til mit Hjerte og føle deres Ild og Varme gennemstrømme alle Sjelens Functioner, føle dem fremtræde i det aandelige Liv ikke som en død Erkjendelsens Skat, men som en levende Kilde, hvoraf religiøse Følelser udsprang, at jeg, for at være kort, kunde føle mig hjemme i Naturen og ret levende gennemtrænges af den Overbeviisning, at Gud er den, hvori alle Ting leve, ere og røre sig. Da jeg snart indsaae, at Tiden var for knap, til at de naturvidenskabelige Kundskaber saaledes kunde assimilere sig med min Aand, besluttede jeg at afbryde, saa hurtigt som muligt tage theologisk Attestats og derpaa under et fortsat theologisk Studium med Kraft sætte mig ind i Naturvidenskaben. For Øieblikket er imidlertid denne Plan bleven kuldkastet ved en Nervefeber, der tog sig den Frihed saaledes at hjem søge mig i Juli Maaned. at Sjelens fulde Kræfter vel ikke for det første vil faae i Sinde at revertere. Uagtet denne Standsning jo er slem nok, kan jeg dog ikke sige, at jeg tager mig den synderlig nær; thi et kraftigt aandeligt Liv grunder sig dog i Sandhed et alene paa en Læren af Systemer, og det kan, hvad jeg veed af Erfaring, suge Nærings. 435saavel af Sygdom som Sundhed. — For nærværende Tid opholder jeg mig hos mine Pleieførelde, Pastor Westengaards, der i enhver Henseende ere sande Forældre imod mig. — Engang i Efteraaret, naar jeg har samlet Kræfter, vender jeg tilbage til Kjøbenhavn og haaber da at have den Glæde at see Dem og Deres, som bedes hilste

fra Deres taknemlig hengivne

D. G. Monrad.

P. S. En pludselig Afrejse berøvede mig den Fornøielse at hilse paa Dem, inden jeg tog fra Byen.